

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2025. május 4.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet – anyák napja
Cím: Jokebed, egy bátor édesanya

(1. dia) „A fáraó ekkor megparancsolta egész népének: Minden újszülött héber fiút dobjatok a Nílusba, csak a leányokat hagyjátok életben! Egy Lévi házából való férfi elment, és feleségül vette Lévi egyik leányutódját. Az asszony teherbe esett, és fiút szült. Amikor látta, hogy milyen szép, három hónapig rejtegette. Amikor azonban nem tudta már tovább rejtegetni, fogott egy gyékénykosarat, **(2. dia)** bekente szurokkal és gyantával, majd beletette a gyermeket, és kitette a Nílus partján a sás közé. A gyermek nővére pedig ott állt távolabb, hogy megtudja, mi történik vele. A fáraó leánya éppen odament, hogy megfürödjék a Nílusban, cselédjei meg ott járkáltak a Nílus mentén. **(3. dia)** Megpillantotta a kosarat a sás között, odaküldte a szolgálóleányát, és kihozatta azt. Fölnyitotta, és meglátta a gyermeket; hát egy síró fiú volt! Megszánta, és ezt mondta: A héberek gyermekei

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

közül való ez. A kisfiú nővére pedig ezt kérdezte a fáraó leányától: Ne menjek, és ne hívjak egy szoptató asszonyt a héberek közül, aki majd szoptatja neked a gyermeket? A fáraó leánya így felelt: Eredj! **(4. dia)** A leány elment, és a gyermek anyját hívta oda. Vidd magaddal ezt a gyermeket – mondta neki a fáraó leánya –, és szoptasd őt helyettem, én pedig megadom jutalmadat! Az asszony magához vette a gyermeket, és szoptatta. Amikor a gyermek nagyobb lett, elvitte a fáraó leányához, aki a fiává fogadta. Mózesnek nevezte el, mert ezt mondta: A vízből húztam ki.” II Móz 1,22-2,10

Szeretett Gyülekezet!

(5. dia) A történelem és a bibliatörténet egy nagyon megérző eseményével állunk szemben ma, anyák napján. Igeválasztásomat – reménység szerint – az igehirdetés közben és a végére megértitek, mert történetünkben **(6. dia)** egy bátor édesanyáról olvashatunk. Talán nem derül ki a felolvasott részből és nem

szerettem volna ezt a nagyon hosszú igeszakaszt felolvasni, de engedjétek meg, hogy nagyon röviden még a kontextusról néhány szót szóljak. **(7. dia)** Kr. e. 18. század körül kerültek a zsidók Egyiptomba. Először József a testvérei révén áldozatként érkezett Egyiptomba rabszolgaként **(7/a dia)** (ahogy láthatjuk ezen a térképen, Dothánban adják el testvérei 20 ezüstért midjáni kereskedőknek [I Móz 37.]), majd Jákób leszármazottai, hetvenen költöztek Józsefhez. **(7/b dia)** Gósen földjén telepednek le, amely Alsó-Egyiptom kitűnő, termékeny vidéke. Az akkori egyiptomi vezető – ezt nem tudjuk pontosan, csak feltételezéseink vannak, mert a Biblia nem említi – talán a hükszoszok, de más feltételezés szerint III. Tothmesz fáraó nagyon megkedvelte a hébereket, nem véletlenül lett József az ország második embere. Idővel meghalt József és testvérei, de utódaik megsokasodtak és megerősödtek. Egy új fáraó került hatalomra, aki nem ismerte Józsefet, és veszélyesnek tartotta a hébereket. Kényszermunkára fogta őket, városokat építtette velük, majd elrendelte az újszülött fiúk megölését. A héber bábák azonban

megtagadták ezt a parancsot, mert félték Istent. S itt kapcsolódhatunk be a mai történetünkbe. Látjuk, átérezzük a helyzetet, hogy milyen állapotok lehettek Egyiptomban, hogyan visonyultak az ott lakó héberekhez és az új fáraó törvénye szerint minden fiúgyermeket meg kellett ölni. Ebben az időben **(8. dia)** házasodott össze Amrám és Jokebed. Három gyermekük született, **(8/a dia)** Mirjám, Áron és Mózes. Mózes volt a legfiatalabb és történetünkben a nővéréről, Mirjamról is olvashatunk. Egy ilyen nehéz időszakban születik Mózes, vállalja **(9. dia)** Jokebed, ez a bátor édesanya ezt a gyermeket, tudva, hogy nehéz időszakot élnek meg a héberek Egyiptomban.

Három fontos dolgot szeretnék kiemelni ebből a történetből, picit középpontba állítani ezt a bátor édesanyát:

- **(10. dia)** *Az anya, aki a legnehezebb helyzetben is védelmet ad*
- **(10/a dia)** *Az anya, aki elenged – Istenbe kapaszkodva*
- **(10/b dia)** *Az anya, akinek hite hatással van a történelemre*

Nézzük meg röviden ezt a három pontot, próbáljuk meg helyesen megérteni ezt az édesanyai magatartást.

(11. dia) *Az anya, aki a legnehezebb helyzetben is védelmet ad.*
Jokebed, az édesanya látta a zsidók nehéz helyzetét. Látta azt a történelmi, társadalmi fordulatot, hogy hogyan viszonyulnak az egyiptomiak a zsidókhoz. Eljutott hozzá is a fáraó bejelentése, hogy minden újszülött fiú csecsemőt be kell dobni a folyóba, meg kell ölni. Milyen ördögi parancs, s ezt a parancsot végre kellett hajtani! Hogy történt ez a gyakorlatban? Talán van annyi fantáziánk, hogy magunk elé képzeljük ezt a helyzetet! Egy édesanya észreveszi, hogy várandós, egy másik szív is dobog a szíve alatt. Akkor még nem voltak olyan modern eszközök, mint manapság, hogy 15-20. hétben, ha olyan pozícióban fekszik a magzat, akkor már a gyermek nemét lehet tudni. Akkor kilenc hónapig nagy várakozásban voltak a párok, hogy vajon milyen neme lesz?! Megkezdődik az izgalom: vajon fiú vagy kislány lesz? Tudniillik, ettől függ a jövője. A várakozás időszaka után gyorsan tovarepül a kilenc hónap, világra jön a gyermek. Kisfiú.

Az édesanya fülében ott cseng az ördögi fáraói parancs, a folyóba kell dobni minden újszülött fiúgyermeket. Mitévők legyenek. Ott van a vajúdástól kifáradt édesanya, ott van a bába, s bejáratnál ott van az aggódó édesapa, Amrám. Mit tegyenek? Dobják a folyóba? Ezért vártak 9 hónapig? És ott mi lesz vele? Látják a csecsemő haláltusáját, ahogy elmerül, ahogy tehetetlenül elsüllyed és megfullad. Rettenetes még rágondolni is.

Szörnyű volt az a világ, és amit át kellett élni akkor az édesanyáknak. Anyák napján nem szeretnék ünneprengő lenni, de kikívánczik belőlem ezen történet alapján, hogy vajon mennyivel kisebb bűn az, ha ugyanezt nem a folyóparton teszik, hanem az anyaméhben végzik el? Nem folyóba dobják, hanem... Amikor elindul egy emberi élet, növekszik a magzat, már megvan mindene, de nem akarják világra hozni, s megszületik a döntés: meg kell ölni. Az egész társadalmunk át van itatva ezzel az ördögi paranccsal. Emlékszem, mikor a 3. gyermekünket vártuk, s elmentünk az első ultrahangra, akkor az orvos első kérdése volt, „megtartja?” Micsoda? Az orvos (bába) ilyet kérdez

egy édesanyától? Megtartja? Miért, a vágóhídra küldené, a folyóba dobna? Akkor oda kellett dobni. Ma? Úgy, hogy savval szétmaratjuk, vagy különböző fogókkal összeroppantjuk a fejét, letépjük a végtagjait és kidobjuk a szemébe. Vagy van tableta, ami tulajdonképpen azt jelenti: megmérgezzük. Menekül a magzat, felvételek, filmek mutatják, de nem tud hova. **(12. dia)** És az lesz a koporsója, ahol a legnagyobb biztonságban lehetett volna, az anyaméh. Ez most mennyivel szebb, menthetőbb, humanusabb gyilkosság, mint az, hogy a folyóba kellett dobni az újszülötteket? Magyarországon az elmúlt közel 70 évben 5,4 millió ilyen következett el. 1969-ben – csak ebben az évben – 206 817 magzatot „dobtak a folyóba”, öltek meg. 2023-ban 21 136 magzatot. (A világban 2024-ben 73 millió). Rettenetes és fájdalmas, ami akkor történt, de ugyan ilyen rettenetes és fájdalmas, amit napjainkban sokan tesznek, miközben egy édesanya a biztonságot, a védelmet kell, hogy nyújtsa gyermekének. Elnézést ezért a kitekintésért, de ebben a történetben ez is benne van. Akkor a fáraó hozta meg ezt a döntést, korunkban az állam

biztosítja ezt a lehetőséget. S úgy látom, nincs különbség a két kor között.

Történetünkben Jokebed, a drága édesanya ennek ellenére vállalja az anyaságot, elrejtí gyermekét 3 hónapig – csendben, bátran, reménykedve, mert tudja, hogy azt a biztonságot egyedül Isten adhatja meg, és a védelmet az édesanya nyújthatja gyermeke számára. Biztonságban érezhette magát a magzat az anyaméhben és biztonságban érezhette magát az újszülött is, mert Isten kezében volt az életük. Merték a szülők magukat és a gyermekeiket Istenre bízni. Mózes szülei elszántan életpártiak voltak. Olyan kegyetlen, embertelen időben is, amiben éltek, annyira kiszolgáltatottan is, mert nekik ott jogaik nem voltak, minden körülmények között meg akarták menteni ennek a gyermeknek az életét, pedig Mózes már harmadik gyermek volt. Volt egy nyolc-tíz év körüli nővérekéje, Mirjam. Volt egy három éves bátyja, Áron. De Jokebed és Amrám vállalták a harmadikat is. Megszületett, eltelt a három hónap, s most hogyan tovább? Mit tegyenek, mert a fáraó parancsát be akarják tartatni. A fáraó

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

emberei rajtaütésszerű házkutatásokat tartottak, figyelték az állapotos nőket és a szüléseket, besúgóhálózat is működhetett. Ezt a gyereket meg kell menteni. Egyáltalán minden életet meg kell menteni, kerül, amibe kerül. És akkor támadt ilyen eredeti ötletük, hogy készítettek sásból egy kosárkát, azóta hívják ezt mózeskosárnak. Bekenték kívül-belül természetes szurokkal, kívül még gyantával is. Még tetőt is készítettek rá, és kitették a Nílusra. Ebben a kosárkában védve volt a kicsi.

Itt térünk át a következő pontunkra **(13. dia)** *Az anya, aki elenged – Istenbe kapaszkodva*

Jokebed fon egy kosárkát, és a gyermekét a Nílusra teszi. Ez nem feladás, hanem a legmélyebb bizalom Isten iránt. Tudja, hogy édesanyaként ők kell, hogy biztonságot, védelmet nyújtson gyermekének, de nem tudja mindentől megóvni. Ötgyermekes édesapaként én is látom, hogy biztonságot, védelmet szeretnénk teremteni a gyermekeinknek feleségemmel együtt, de nem tudjuk mindentől megóvni őket. Nem beszélve arról, hogy egy idő után meg nem feltétlenül hagyják, hogy óvjuk őket.

Jokebed, amíg lehet védelmezi, de eljött az a nem várva várt pillanat, hogy el kell engedni gyermekét és teljesen Istenre kell bízni, mert előbb-utóbb megtalálják és megölik a piciny gyermeket. El tudta engedni gyermekét. Rá tudta bízni teljes mértékben Istenre. Mi is csak annyit tudunk tenni szülőként, hogy Istenre bízunk gyermekeinket, mert Ő fogja tudni megvédeni őket. Aztán olykor beleengedi őket dolgokba, megenged akár súlyos fájdalmakat és a bűn miatt nehézségeket kell elszenvedni a szülőknek is, a gyermekeknek is. Egyedül Istenbe tudunk kapaszkodni és Őreá tudjuk magunkat és gyermekeinket bízni. Istennek azért van humora. Az a család fogja felnevelni Mózeszt, aki ki adta a parancsot, meg kell ölni minden újszülött fiú csecsemőt. Jokebed egy kosárba elhelyezi a három hónapos gyermeket és a Nílusra teszi. Nem a Nílusba dobja, hanem a Nílusra teszi, azaz rábízta Istenre a gyermek sorsát. Tudja, hogy Isten gondoskodni fog róla. Eszünkbe juthat az az Ige, amit olvasunk az Újszövetségben **(14. dia): „Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.”** I Pt 5,7. Így vetette minden

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

gondját, aggodalmát ez az édesanya Istenre, mert tudta, Ő gondoskodni fog. Így is lett. Megtalálta az ott fürdőző fáraó lánya a kosarat – melyet messziről Mirjám, Mózes nővére messziről követett – és kiemelte a folyóból. Abból a folyóból, mely a fáraó döntése szerint a gyermekgyilkosságok helyszíne volt, Isten onnan menti meg a fáraó lányán keresztül. Mikor kiemelik, látják, hogy egy gyermek van a kosárban. Mózesnek nevezik el, mert „vízből lett kihúзва” – ezt jelenti a név. Mirjám pedig látva az esetet, azonnal odamegy és felajánlja, hogy hoz egy szoptató édesanyát, hogy nála legyen. Visszakerül az édesanyához. Milyen csodálatos, legitimmé válik a gyermek sorsa és az édesanya tovább nevelheti. Isten gondot visel, csak merjük-e rábízni magunkat teljesen, őszintén, menekülőkaput nem hagyva. Ez az édesanya akkor kapta vissza gyermekét, amikor rá tudta bízni teljes mértékben Istenre. Istenbe vetett hite, bizalma mutatkozott meg az életén. Hite Istenhez kötötte. A **(15. dia)** Jokebed név Isten (Jahve) nevéből („Yo” vagy „Yah”) és a „kābôd” (dicsőség) szóból tevődik össze. név jelentése: „Az Úr dicsősége”.

Isten dicsősége ragyogott fel ezen az édesanyán és mentette meg ezt a piciny gyermeket, aki aztán történelmet írt, neve fennmaradt az utókornak. Ez az utolsó pontunk **(16. dia)**: *Az anya, akinek hite hatással van a történelemre.*

Mózes felnő a fáraó, a gyilkos parancs megálmodójának házában, és Isten ezt a férfiút hívja el, hogy a 4 évszázados Egyiptomban való tartózkodás után haza vezesse a zsidókat. Ő lesz az, aki az egyiptomi szabadulást Isten rajta keresztül hajtja végre. Egy édesanya bátorsága, Istenre való hagyatkozása, hite elindít egy szabadító-történetet. Erre a hitre való hivatkozásként olvashatjuk a Zsidókhoz írott levélben **(17. dia)** „**Hit által rejtegette Mózes születése után a szülei...**” Zsid 11,23.

Olyan jó lenne, ha mernénk sokkal bátrabban bízni Istenben. Mert aki Őbenne így bízunk, annak a szívéből kiveszi az aggodalmaskodást. Ezek a szülők komolyan vették, hogy minden körülmény felett ott van és uralkodik a mindenható Isten. Semmit sem tudtak, csak annyit és ez éppen elég is volt, hogy Őreá számíthatunk.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Ezen az édesanyán keresztül, az ő hitével, bátorságával, odaszánásával Isten történelmet írt. Mózesen keresztül hajtotta végre a szabadítást Egyiptom földjéről. Ez a szabadulás előképe annak a szabadulásnak, amit Isten egy másik alkalommal hajtott végre. Az **(18. dia)** Egyiptomból való szabadulás, mely Mózesen keresztül, az ő vezetésével történt, **(18/a dia)** a bűnből való szabadulás előképe, mely Jézus Krisztuson keresztül, az Ő vezetésével történt.

Ez az édesanya kosárba helyezte el gyermekét, hogy megmenekíthesse a haláltól. Isten az Ő szent Fiát, Jézus Krisztust a keresztre engedte, hogy felfeszítsék, hogy ez a kereszthessen a mi kosarunk, keresztünk, menekülési eszközünk, hogy így menekíthesse meg az embert a haláltól és a kárhozattól. Isten kezében egy áldott eszköz lett ez az édesanya és milyen jó, hogy így gondolhatunk az édesanyákra és válhatnak édesanyák ilyen áldott eszközzé Isten kezében. **(19. dia)** Jokebed egy ilyen hitből élő, bátor édesanya volt, aki merte magát és gyermeke életét Istenre bízni. Jokebed az az édesanya volt, aki

(20. dia)

Az anya, aki a legnehezebb helyzetben is védelmet adott

Az anya, aki elengedte gyermekét – Istenbe kapaszkodva

Az anya, akinek hite hatással lett a történelemre

Így gondoljunk ma az édesanyákra, s váljanak ilyen áldott eszközökké Isten kezében!

Ámen!